

Ben Vardım

– Hasan Topcu · 18 Şubat 2011

Ben Vardım

Hayat verildi
Dünya verildi
İlk dua bir sevdandı
Bir şiir di belki de
Havva'ya adanmış
Adem'in
Geninde ben vardım

Asırlardır söylenir
Asırlarca söylenecek
Masalsı mezarların kazıldığı
Sevda için ilk ölen
Habil'in
Tenin de ben vardım

İzinli ilk yasak sevdayı bilir misin
Ateşin yakamadığı yüreği yakanı
Dünya'ya şekli verecek nesli getireni
Çölde bıraktığı hacir ini ararken
İbrahim'in
Yönünde ben vardım

Hani kuyudan kurtulduğuna sevinemedi
Mahpuslara düşen vardı ya hani
Güzelliğe adını vermişti ya hani
Sabrı Züleyha'sı na götürürken
En yorgun saatlerinde
Yusuf'un yanında ben vardım

Ya zalim hükümdarların hükmettiği sevdalar
Nakişçi ustasını külünge mahkum eden
Hiç bahar gelmeyen dağları yarıran sevdalar
Külüngü her savuruşta şirin sesi bekleyen

Ferhat'ın
Kanında ben vardım

Sen beni bilemezsin
Sen beni anlayamazsın
Kuşlara sorarken adresini
Ceylanlarda seyrederken gözlerini
Leyla'sının kokusunu ararken çöl rüzgarında
Mecnun'un canında ben vardım

Kim öğretilabilir bana sevdayı
Kim benden çok yanabilir
Şehir şehir ararken aslı'sını
Sazının her teli ağlarken
Ve bir kor alev gibi yanarken
Kerem'in
Her anında ben vardım

Dahası kim boğulabilir
Irmağın azgın dalgaların da
Arzusuna bir adım kalmışken
Ve iki ömür uzaktayken
Kamberin beyinde
Ben vardım

Şair: Hasan Topcu